

T U S S E N D O O R

Wanneer een leerkracht de goede elementen uit een aantal, globaal genomen, slechte schoolboeken weet te halen en die, aangevuld met zijn of haar eigen inbreng kan combineren tot een zinvol geheel, lijkt mij daar op zich niets verkeerd mee te zijn. Die leerkracht maakt het zichzelf wel erg moeilijk, gezien het feit dat er toch ook goede schoolboeken zijn. Of wanneer een leerkracht er door een combinatie van elementen uit verschillende schoolboeken in slaagt om voor zijn of haar leerlingen gedifferentieerd onderwijs te voorzien, dan lijkt mij dat alleen maar bijzonder lovenswaardig. Nogmaals, het zou voor deze leerkracht heel wat makkelijker zijn als de mogelijkheden tot differentiatie naar boven en naar onderen toe, zich binnen één methode bevonden.

Marleen Colpin
auteur basisonderwijs

STELLING:

Een leerkracht die een 'eigen cursus' beter vindt dan om het even welk schoolboek, vergeet meestal dat hij deze eigen cursus voor meer dan de helft is gaan 'lenen' bij die zogenaamd 'slechte' schoolboeken.

Een eigen cursus is beter dan 'slechte schoolboeken' als en alleen als de leerkracht in kwestie het talent heeft om uit elk van die slechte schoolboeken de beste elementen te halen en te combineren. Zou iedere leerkracht eens geen kleine 'Emiel Goelen' in zijn vak kunnen worden en, vooraleer hij allerlei teksten en opdrachten op zijn leerlingen loslaat, een doorgedreven vergelijkend marktonderzoek kunnen uitvoeren van de voor zijn doelgroep bruikbare materialen (inclusief kranten, tijdschriften, tv-reportages, bijsluiters, plattegrondjes etcetera)? Op die manier wordt ook de gemakzucht die u sommige leraars in een andere stelling onder de neus wrijft, naar het rijk der fabelen verwezen...

Kris Van den Branden
onderzoeker